

خوځان له نيو ناگريارانه که دور بخه نه وه... کوځرانی فواد مستهفا سولتانی، له میدیای رژیم و دهره ودا دهنگی دایه وه و، کاربه دهستانی رژیم به سرکه و تنیکی گه وره یان دایه قه له م.

پاش نه و رووداوه، مستهفا چه مران له خوځایی ده بی و دهسته بهک له پاسدارانی ئیسلامی هه لده گری و به چند سته مته ده که ویتته پیتی له شکره که یه وه. له گوندی بستم، ده که ویتته نیو حه شارگی پیتشمه رگه و ژماره بهک له پاسداره کانی له گه لی ده بن، ده کوځرتین. مستهفا چه مران، خوځی بهر گولله ناکه وئ و، له گه ل نه و چند پاسداره ی له گه لی زیندو و ده میتن، هه ل دین و خوځان ده که ن به نیو پاسگه ی بستم دا. پاسگه ی بستم شووره به کی قایم بو، له سه رده می رژیمی شا دا، تایهت بو به کریگراوانی «ژاندارمری»، له بهرد و چیمه نتو درووستکرا بو. ماوه ی سن سعات، چه مران له گه مارو ی پیتشمه رگه دا ده میتنه وه و، پیتشمه رگه کان گوځیان له دهنگی ده بی که به بیتهل داوا ده کا: «فریامان بکه ون، دزه شوځش دهره ی گرتو وین و فیشه کمان له ته و او بووندا یه!». پیتشمه رگه کان، بریاره دهن، هه ل بکوتنه سه ریان و له نیویان بهرن، به لام هاوکات، گه یشتی هه لیکو پته ر و هیزه کانی رژیم، پیتشمه رگه ناچار ده کات، واز له پیتشره ی بو نیو پاسگه که بیتن و بو دواوه بکشیتنه وه. به و جوځه، مستهفا چه مران، له گیران، یان کوځرانی به ده سته پیتشمه رگه زرگاری بو...

نه وی روځی، له شکر، به پشتیوانی تانک و هه لیکو پته ره وه، تا «دوئاوان» و گوندی «سووته» و سی پتیانی - سه قز بانه - مه ریان، بیرو دانی هبج کیشه بهک هاته پیتشه وه. له دوئاوان و سووته دا، جاریکی دی پیتشمه رگه پیتی به له شکر دی اگیر که رگرتنه وه و، چه ن دین پیتشمه رگه

شهید و بریندار بوون و ژماره به کیش له سه ریان و پاسدارانی رژیمیش کوځران. شه ر و لیکدان تا دا هاتنی تاریکی هه ر به رده و ام بوو. له شکر بارگه و بنه ی هه لدا و تا شه بهق، گولله ی روځکی هه لدا و له ترسی شه ویخوونی پیتشمه رگه، به چواره وری خوځیدا ته قه ی ده کرد.

هه رنه و شه وه، پتر له دووسهت پیتشمه رگه ی حیزی دیموکراتی کوردستان به سه روځکیه تیی «ره شیدخانی کیوه رو» ، چند کیلومتر له سه رووی له شکر ی رژیمه وه و، له نیزی که گوندی «به یانده ره» له سه ر جاده که کوځیونه وه. ره شیدخان له گه ل چه ن دین هاوړتی له بیرو پای نه وه دا بوون که سبه ی نیو چوځ و به چ شتیه بهک، پیتش به پیتشره و یکردنی له شکره که ی ئیران بگرن. هاوکات، ده سته بهک له پیتشمه رگه کانی به کیتی نیشتمانیی کوردستان که له شاری بانه وه هاتبوون، به نو تو موبیلیکی خوځکیش، گه یشتنه نه و شوپنه و خوځان ناساند پییان و پاش هیندی باس و لیدوان له مه ر جوځی دابه شبوونیان له گه ل هیزه که ی ره شیخان، بریاراندا له وی نه میتن و، بگه رینه دواوه بو دهره و بهری گوندی «سوورین». به پتی بریاری سه رکرده به تیی کو مه له ی زه حمه تکیشان، دوو پیتشمه رگه ی کو مه له ش، له نیو ده سته پیتشمه رگه که ی به کیتیدا بوون.

له «سوورین»

چی روویدا؟!

گوندی سوورین، له رووی ئیداریه وه، سه ر به شاری بانه یه و، له سه ر جاده ی بانه مه ریان هه لکه و تووه. سروشتیکی - رازاوه و دیمه نکی جوان و دل پیتی هه یه. هه ر چواره وری، لووتکه ی بهرز و سه رکیش و، به رزایه کانی، زه نویر و

میترگه لان و داوینی که ژ و کو ساری، میترگ و زوځ و زه مند و باخ و بیستان و رهز و کانیاوه. ژبانی دانیش تووانی سوورین و ده شه رکه، به ناژه لدار ی باخدار ی و کاروانچیتی به پتیه ده چن.

پیتشمه رگه کان، له دوانزه ی شه ودا گه یشتنه بهر ناوییی سوورین. له پیتشدا چوونه نیو گوند و له چند مالیک نان و په نیر و روځ و کوځیوه یان وه رگرت و چوونه سه ر جوځکه له که ی ته نیشتی جاده که وه. مانگه شه و که و تیبوه بهری روځاوا و روځاکیه که ی روو له کزبوون بوو. پیتشمه رگه بهک ته نه که روځکی ژه نگه له گرتووی کوځی له نیو جوځکه که دا دوزییه وه که تا نیوه ی له قوردا چه قیبوو. ته نه که که ی دهره ینا و، قور و لیناوه که ی نیوی به تال کرد و، وهک ده سته گلاو، حهوت جاری به لم و زیخه لانی لیواری جوځکه له که پاک و خاوین شوځد و، پری کرد له ناو و بینی ناپیوه ی و تیر ناوی خواره وه. پیتشمه رگه به کی دیش، ته نه که روځکی دیکه ی له ولاتروه دیتنه وه و، به لاسایی کردنه وه له هاوړتی که ی، نیوه که ی خاوین کرد و پری کرد له ناو و گرتی به ده سته یه وه. هیندی له پیتشمه رگه کان به قیز و بیزه وه ته ماشایان ده کردن. پیتشمه رگه بهک، به گالته وه گوتی پییان: «له نیو چومه که بگه رین یه کی په تیک بدوزنه وه و دوو کون بکه نه سه ری ته نه که کان و له ملتانی هه لواسن، سبه ی شه ر ده سته پیکرد، به سه ر سه نگره کاندا ناو بگرتن!». نه مییش له وه رامیدا گوتی: وه لاهی سبه ی نیو کوځراییت دایی بو دل پتیک، ناده می!

«جه مال» فه رمانده ی پیتشمه رگه کان، گوتی، کوځینه! خیرا که ن، تا مانگه شه و بزر نه بووه، با به م گرده ی به رده مماندا هه لگه رین و تاو تیک و چان به دین، سبه ی